

թագաւորութեան Ամբատաց, այսինքն ՏԵՇ ին, որ առաստիւզոյն երկրաշարժը կը նկատուի քան Զաքարիա 2 առեցիի օրով 893 ին տեղի ունեցած երկրաշարժը, որ երեք ամիս տևեած է: Դուքն ի չեմանց տապահեալ կործանեցաւ, առեղիք սրբութեան զարդարան կիրա կրեցինք, 70,000 է աւելի մարդիկ մեռան, որոնց թագումը անհանր ըլլալով է ի վիճու և ի խորափիսու կը նետու էլլի և աղեկուը տեսարաններ կը պարզուէին:

Աւա՞զ, չունիմ արժանիքը Մաշասոց Եղիսաբերդիի, որ իր Սեւանաց անապատէն գույնի Երկրաշարժի առէտեալներուն ուղղուած միմիթարւթեան նամակով բիրաւ սփոփանք բուրու սրգաւորներու և արկածեալներու, բայց ունիմ համոզում միւ կ'ողեմյայնել զայն սրուր արտուր աշքարյու, այն է թէ երբ մեր հասաւութիւններն մեր չենքերն, մեր բնակարանները կը վերաշնենք, չենքնք զանոնք Տիրոջմայ, (Արմ. ձԻ. 1), չենքնք զանոնք հաւատոյ վէմին մայ, չենքնք զանոնք իրը լուսոյ խորաններ, որովէզի երբ երկրաշարժները գան և աւերին նիւթական չենքերը, չկարինան բանդել և աւերին մեր սրուրներն, որովէզի զարենը կարենանք զօրեղ հաւատորք բայի ապաւորին նետ, « Ասս ուած մեր ապաւէն և զօրութիւն օգնական յօդ զամի ի նեղութիւնն, զան այսորիկ ոչ չերիչուր ի սիրու ծովու Ա.Ա.:

Մանչեսթր

Դեկտեմբերի 29-ին. Հայոց ՏԱ

ՎՐԱՍՆԷՍ ՔԵՐԹՈՂ

Վրթանէս քերթող, Սիւնեաց (=Տաթեւի) գրացն, Հայաստանեաց Եկեղեցւոյ առաջնապալից մէկ շրջանին, Եղիսաբերդի Մովիս կիրար. (574—604) գախանան մէկար՝ Տեղապահ եղան, և երեք սարի կառավարեց կաթողիկոսաթեան զարձել դուքին մէջ:

Մովիս կիրի. կենցանութեամ, յունաբացին Հայաստանի առաջար առանձին կաթողիկոսութիւն մը հասաւած էր Մօրիկ կայսր, և Բագրատացն Յովհաննէս Եպս, կայսած էր այդ Աթուան (590). Ասիկայ միջոց մըն էր Բիւլունդինի կողմէն՝ յօւնարածին Հայաստանի հայերի յօյն Եկեղեցին զաւանակից ընկու համար : Միւս կողմէն, Վրաստան, Կիւրիոն կիրի, առաջնորդութեամ, կը ընդունէր Հայոց կաթողիկոսին իշխանութեան դէմ, և էր միանար Յոյն Եկեղեցոյն, իրեն զաւանակից, անկախ կաթողիկոսութիւն մը ունենալու մարմաշօմ, նուանարար նաև բազարական յօյներով: Վրթանէս Քերթող այս երկու շարժութեարու դէմ պաշտպանեց Հայոց Եկեղեցին և Հայոց Կաթողիկոսութեան զիքը:

Վրթանէս Քերթողի թղթակցութիւններին բանի մը հասար հասած են մեզ Կիրք Թղրողի միջոցաւ, որոնք ցոյց կուտան թէ Վ. Քերթող շատ փափուի պայման՝

Ներու մէջ էր զամուէր իրեն Տեղապահ, և Հայոց Եկեղեցին չպանկու հնար զորսէն՝ Հոռոմի երու բարական գարծուածներուն և Ներսէն՝ կարգ մը Եկեղեցական ու աշխարհական իշխաններու, աւասիկ սայբար մզած է: Վ. Քերթող, արդէն ծանօթ Դիւնայ կաթողիկոսարանի զործեաւն, իրեն զործակից Մովիս կաթողիկոսի, իր սեղաւանութեան երեք սարին երու մէջ ամուր ձեռնատառթեամբ կատարեց իր պաշտօնն ու պարագանութիւնների միջնէն, որ Ազրաթանեցի Արքանամ կաթողիկոսի ըներգութեամբ (607—615) առանցաւ և կողաւանական պատասխանաւ ըւութեն:

Կերպար կը նշանակի, ոչ միայն մմուտ թերական թիւնին որ գրագիտ, արձակ ու չափական զըր ու ածներու մէջ, այլ նաև հնուտ Սուրբ գրոց զիտութեաւ:

Վրթանէս, իրաւամբ կրնանը ել թաղբել որ իրեն Վերոնկ, բաւական բաներ զրած ըլլարու էր, առաջ թէ արքի ամառուս մը եղած պահի ըլլար իր վեայ նորութ: Դժբախտարար մինչեւ հմայ իր զրչն մանաւոր աշխաւառթիւն մը յերեւան չէ երած. միայն մինչէս որ կանելեցին զիսել սալ, իր Տեղապահութեան թէ թացքին առիթ ունեցած է բանի մը պաշտօնական զիքեր ցըեր, որոնց մէջ Վրթանէս կարգարաց է իր Վերոնկի ամառուր. իրեն հնուտ Սուրբ Գրոց, ըրբառունական կեկեցւոյ պատմութեան և դաւարաւանութեան (Կիրք Թղրոց. էջ 90—134):

Ընդում պատկերամարտից զրուածն ալ, հաւասար պաշտօնական զրուած մըն է, որ զուրս մըն աւած է մեզի հնասած Կիրք Թղրոցնել:

Վրթանէս Քերթողին այս թուղթը էր հրասարակին մեր Մասնեադարանին մէկակ Ցեռ ազրին համեմատ, զր Ս. Պատրիարք հայոց ծանօթարանած է, աւելուդ նկատաւած բառեր առնելով փակագիծներու մէջ, իսկ յաւելլի բառերը զնելով կաբթազիծներու մէջ:

Եւ որովհան այս թուղթը անօամ մը հրասարակուած է, 1852ին, Վճ. Խանիկ, Հ. Գարեգին Զ. Սահմականի (=Զարբանէլիւն) կողմէն, Յաղագ բարեկանութեան Սրբաց եւալյն, զիքրին մէջ, իրեն յաւելլուած (էջ 325—342), ապազրին կարեւու արքիւութիւններ ալ ծան օթութեանց մէջ նըանկուած են:

Ս. Պատրիարք մասնաւոր յօդւած մըն ալ զրած է այն Վրթանէսի մայ, զր էր յաւելլու հըրասարակին Սիսնի մէջ:

Նեփարք Մատենազրութեան Նախնեաց իուրագին սակ հրասարակուած այսիսի անշատ զործեաւ, օր մը հաւարածոյի մեւով պիտի կազմեն առանձին հաւ որիկներ:

Բ. Ե.

